

ת"פ 26281/04/17 - מדינת ישראל נגד א נ

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 26281-04-17 מדינת ישראל נ' נ

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

א נ

הנאשם

נוכחים:

התובעת עו"ד צליל משיח

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד דמיטרי בקסנסקי

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 16.10.17, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ובעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

לפי כתב האישום, בצהרי יום 14.1.17, בעת שהמתלוננת שהתה בחדר המקלחת, החל הנאשם, שהיה תחת השפעת אלכוהול, לבעוט בדלת המקלחת עד שהצליח לפתחה. הנאשם ירק על המתלוננת ופגע בבגד שלבשה. בהמשך, בעת שהמתלוננת נכנסה למטבח להכין כוס קפה, אמר לה הנאשם: "**תצאי מפה**", "**אני אהרוג אותך**" וקילל בשפה הרוסית. בהמשך הנאשם בעט במתלוננת והיכה אותה במצחה. המתלוננת יצאה לגינה והנאשם הלך אחריה ובעט ברגליה. בהמשך הנאשם נטל שקית בגדים של המתלוננת וזרק עליה את השקית. לאחר שהמתלוננת הצליחה להתחמק מהנאשם, להיכנס לבית ולנעול הדלת, הנאשם הפציר בה תחילה שתפתח את הדלת, ובהמשך, בעט בדלת בעודו מנסה לפתוח את הדלת באמצעות מפתח. כתוצאה מבעיטותיו, נשבר המפתח בתוך הצילינדר. בהמשך הנאשם לקח את שקית הבגדים של המתלוננת לפח האשפה ואמר לה "**אם עכשיו את לא פותחת לי את הדלת אני אשרוף את הבגדים**". לאחר שעובר אורח הזעיק למקום את המשטרה, הבחינו השוטרים במתלוננת מעבר לחלון כשהיא בוכיה ונסערת, הנאשם החזיק בידו כיסא ואמר למתלוננת: "**אני אשרוף אותך**". השוטרים נכנסו לבית דרך חתך שיצרו בחלון וחילצו את המתלוננת מהבית.

2. לפי הסדר הטיעון בין הצדדים, ככל שתסקיר שירות המבחן יישא אופי חיובי, התביעה לא תעתור למאסר

בפועל, וככל שהתסקיר יהא שלילי, אין הסכמה עונשית. בכל מקרה, ההגנה חופשית בטיעוניה.

תסקירי שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 28.3.18, ציין כי הנאשם עלה לישראל בשנת 2000. כיום הנאשם מתגורר עם אמו ב--- ועובד באופן רציף במפעל דפוס. הנאשם תיאר מערכת יחסים תקינה עם אמו ותיאר קשר מורכב ומרוחק עם אביו. הנאשם ציין כי גדל באווירה מתוחה על רקע התנהגות תוקפנית ובלתי צפויה של אביו שהיה מכור לאלכוהול. הנאשם ציין כי לפני כ-6 שנים, החל לצרוך אלכוהול באופן מזדמן, ולפני כ-3 שנים, צריכתו התגברה עד כדי כך שהתקשה לשלוט בכמות האלכוהול שצרך. עוד הוסיף הנאשם, כי הכיר את המתלוננת בשנת 2014, הם נפרדו לפני כשנה, והנאשם כבר אינו בקשר עמה. מגיליון הרישום הפלילי עולה, כי מספר ימים אחרי ביצוע העבירה, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם לוקח אחריות על ביצוע העבירה, מגלה מודעות לקשייו ולדפוסי ההתמכרות, והביע צער על פגיעתו במתלוננת. הנאשם משקיע מאמץ לקיים אורח חיים נורמטיבי ומצליח לתפקד במישור התעסוקתי. עוד העריך שירות המבחן, כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול.

שירות המבחן הוסיף, כי בחודש אוגוסט 2017 הנאשם פנה מיוזמתו לעמותת "אפשר" לטיפול בנפגעי אלכוהול. גורמי הטיפול ציינו, כי הנאשם מתמיד בהגעתו לשיחות טיפוליות חד שבועיות ומבטא רצון להתמיד בהפסקת צריכת האלכוהול. כן ציין, כי באחת מבדיקות השתן, נמצאו שרידי סם. באותה העת, המליץ שירות המבחן, להטיל על הנאשם צו מבחן ולהמשיך את הטיפול בו החל.

4. בתסקיר משלים מיום 17.6.18, מסר שירות המבחן, כי הנאשם מתמיד להגיע לשיחות פרטניות, ומביע רצון להמשיך בהפסקת צריכת האלכוהול. שירות המבחן העריך, כי הנאשם מצליח לשמור על שגרת יום ללא צריכת אלכוהול, אולם זקוק להמשך טיפול. שירות המבחן הוסיף, כי בדיקות שתן שמסר הנאשם נמצאו נקיות משרידי סם. מכאן, חזר שירות המבחן על המלצתו.

5. שירות המבחן בחר את התאמת הנאשם לביצוע שירות לתועלת הציבור, וזאת בחוות דעתו מיום 16.9.18. להערכת שירות המבחן, הנאשם נתרם מהליך הטיפול וערך שינוי באורח חייו. שירות המבחן הדגיש, כי לנאשם פניות מועטה ויכולת מוגבלת להתחייב לצו השירות לתועלת הציבור עקב עבודתו, אולם הביע נכונות לבצע הצו בהיקף שעות מצומצם. מכאן, גיבש שירות המבחן תכנית בהיקף של 120 שעות וכן המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן לתקופה של 6 חודשים.

טענות הצדדים

6. באת כוח התביעה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם. לטענתה, הנאשם תקף את המתלוננת ואיים עליה ללא כל התגרות, ופוטנציאל הנזק הגלום במעשיו - גבוה. לטענתה, כתוצאה מביצוע העבירה של איומים והעבירה של תקיפת בת זוג נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על האוטונומיה של הפרט, שלווות נפשו ותחושת הביטחון האישי שלו, לצד הפגיעה בביטחונה ובשלומה של המתלוננת. עוד טענה, כי מידת הפגיעה בערכים אלו היא בינונית עד גבוהה.

7. מכאן טענה באת כוח התביעה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של שמונה חודשים, לצד ענישה נלווית.
8. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו, ובכך חסך את עדות המתלוננת; מתסקיר שירות מבחן עולה כי הנאשם מביע צער וחרטה על התנהגותו ופגיעה במתלוננת, ואינו נמצא עוד בקשר עם המתלוננת. הנאשם פנה לעמותת "אפשר" ומאז מתמיד בטיפול ורוכש כלים. בדיקות שתן שמסר נמצאו נקיות מלבד בדיקה אחת. לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת מיום 18.1.17 בגין תקיפת המתלוננת. העבירה הנוכחית בוצעה עת המתין הנאשם לגזר דינו בתיקו הקודם.
9. לטענת באת כוח התביעה, המלצת שירות המבחן מאוד מקלה, ואינה עולה בקנה אחד עם נסיבות העניין, ובפרט, הואיל והנאשם ביצע העבירות ארבעה ימים לפני גזר דין בתיק אחר בגין תקיפת אותה מתלוננת.
10. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה, להטיל על הנאשם מאסר קצר שיבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת וצו מבחן.
11. בא כוח הנאשם טען, כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי. הנאשם והמתלוננת נפרדו מזמן ואין סיכוי שהנאשם יחזור על מעשיו. לטענתו, הנאשם הסתבך מאז שהכיר את המתלוננת, אשר הכניסה אותו לחובות וגרמה לו לשתות אלכוהול.
12. בא כוח הנאשם ציין את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר; מתסקיר שירות המבחן עולה כי נאשם לקח אחריות והשתלב בטיפול ייעודי להתמכרות לאלכוהול; לא נמצאו שרידי סם בבדיקות השתן האחרונות שביצע; הנאשם עובד קשה כפועל בבית דפוס; הנאשם לא חזר לבצע עבירות נוספות; הנאשם והמתלוננת נפרדו, ומכאן שלא נשקפת ממנו מסוכנות.
13. עוד הוסיף, כי אם בית המשפט יטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות, הוא עלול לאבד את מקום עבודתו. לטענתו, הנאשם אינו מתנגד להטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור, אולם אין לו זמן לביצוע הצו בשל עבודה וחובות. כן ביקש שלא להטיל על הנאשם קנס בשל מצבו הכלכלי, אלא התחייבות בלבד.
14. מכאן עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם מאסר על תנאי לצד התחייבות.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

15. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי הנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**

16. הנאשם פגע בערכים החברתיים של הגנה על בטחונו ושלומו של אדם, לצד הגנה על שלוות נפשו, תחושת הביטחון וזכותו שלא יופנה נגדו מלל מאיים. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום היא בינונית.

הנאשם אמנם הורשע בעבירה אחת בלבד של תקיפה ובעבירה אחת בלבד של איומים, אולם כתב האישום מגלה אירוע מתגלגל, שבמהלכו הנאשם תקף את המתלוננת ואיים עליה מספר פעמים, בהיותו תחת השפעת אלכוהול. במהלך האירוע הטיל הנאשם אימה על המתלוננת, בכך שבעט בדלת המקלחת, שם הסתגרה, עד שהצליח לפתחה. בהמשך, ירק הנאשם על המתלוננת, איים עליה כי יהרגה, בעט בה והיכה אותה במצחה. גם לאחר שהמתלוננת הצליחה לחמוק מהנאשם ולנעול דלת הבית, בעט הנאשם בדלת, ושבר המפתח בתוך הצילינדר. בהמשך, איים הנאשם על המתלוננת פעם נוספת, כי ישרוף בגדיה ולאחר מכן, כי ישרוף אותה. רק בעקבות הגעת שוטרים למקום, חילצו השוטרים את המתלוננת מהבית.

17. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת ביחס לעבירה של איומים ועבירה של תקיפת בת זוג ברף בינוני, נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: עפ"ג (י-ם) 10831-09-16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.11.16); ת"פ (עכו) 43419-07-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.8.16); ת"פ (ק"ג) 46630-06-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (3.8.16); ת"פ (ק"ג) 17519-11-15 **מדינת ישראל נ' דויד** (16.6.16); ת"פ (ב"ש) 5233-04-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (9.6.16); ת"פ (ב"ש) 37846-11-15 **מדינת ישראל נ' אלטלאקה** (24.5.16)).

18. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירות שבהן הורשע הנאשם נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם את המתחם

19. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם, לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות לביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו ולקחת אחריות על מעשיו; מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם מביע חרטה על התנהגותו והפגיעה במתלוננת. הנאשם נרתם להליך טיפולי בעמותת "אפשר", שיתף פעולה עם ההליך, וערך שינוי חיובי בחייו. בדיקות השתן האחרונות שנערכו לנאשם נמצאו נקיות משרידי סם. הנאשם והמתלוננת אינם עוד בקשר; הנאשם עובד בעבודה מסודרת; מכאן, כי שירות המבחן המליץ לסיים ההליך בהטלת צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור.

לחובתו של הנאשם עומדת הרשעתו הקודמת בעבירה של תקיפת המתלוננת. את העבירות בתיק דנן ביצע אך מספר ימים לפני מתן גזר דינו בתיק הקודם.

20. מכאן, כי העונש ההולם מצוי בחלקו התחתון של המתחם, אולם בשל הרשעתו הקודמת, אין מקום להטלת העונש הכולל מאסר על תנאי בלבד, ובפרט כאשר הנאשם ביצע העבירות זמן קצר לפני גזר דינו בתיק האחר.

21. שקלתי אם יש מקום להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות, כעתירת התביעה, וזאת משום

שהתיק הקודם בעניינו של הנאשם הסתיים בהטלת מאסר על תנאי בלבד. אולם, לבסוף נמנעתי מהטלת מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות, וזאת בשל הליך השיקום המוצלח שעבר הנאשם, הירתמותו לטיפול בעמותת "אפשר" והמלצת שירות המבחן. הטלת מאסר בנסיבות אלו עלולה לפגוע בתעסוקתו של הנאשם, ומכאן שתפגע גם בשיקומו.

22. על מנת לאזן בין רכיבי הענישה, לצד המאסר על תנאי, יוטלו גם צו שירות לתועלת הציבור, צו מבחן, קנס ופיצויים. בקביעת שיעור הקנס, לקחתי בחשבון את מצבו הכלכלי של הנאשם. בקביעת שיעור הפיצויים, לקחתי בחשבון את הנזקים שגרם הנאשם למתלוננת.

23. הנאשם חזר והבהיר כי הוא נכון לבצע את צו השירות לתועלת הציבור, וזאת למרות ההסתייגויות שמסר תחילה בפני שירות המבחן בדבר מגבלת הזמן.

24. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

ג. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 120 שעות לפי התכנית שגיבש שירות המבחן בתסקירו מיום 16.9.18;

ד. צו מבחן למשך 6 חודשים;

רשמתי לפני נכונות הנאשם לבצע צו השירות לתועלת הציבור וצו המבחן. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינו וגזירת דינו מחדש.

ה. קנס בסכום של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם הנאשם ב-5 תשלומים, החל ביום 1.11.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

ו. פיצויים למתלוננת, עדת תביעה 1 בסכום של 2,000 ₪. את הפיצויים ישלם הנאשם ב-4 תשלומים, הראשון ביום 1.11.18, והיתרה וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

